

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/590/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217464
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7612217464.4

Rozhodnutie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudkýň JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobkyne C., s.r.o., so sídlom H., C. XX, IČO: 35 807 598, zast. Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti žalovanej G. M. 13, IČO: 00 166 073, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 8C 84/2012-140 z 30.6.2014 v spojení s dopĺňacím uznesením 8C 84/2012/172 zo 14.9.2015 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok v spojení s dopĺňacím uznesením 8C 84/2012-172 zo 14.9.2015.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom žalobu zamietol, zamietol aj návrh žalobkyne na prerušenie konania a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Dopĺňacím uznesením 8C 84/2012-172 z 14.9.2015 žalobkyňi nepriznal náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala od žalovanej náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených pred Okresným súdom Spišská Nová Ves, v ktorých žalobkyňa vystupovala ako oprávnená. K nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že súd v exekučných konaniach zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP), rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP), alebo rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

3. Uznesením z 9. októbra 2012, č. k. 8C 84/2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11. októbra 2012, súd prvej inštancie, s poukazom na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p. spojil na spoločné konanie veci pod sp. zn.: 8C 84/2012, 8C 89/2012, 8C 102/2012, 8C 104/2012, 8C 112/2012, 8C 148/2012, 8C 158/2012, 8C 178/2012, s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 8C 84/2012.

4. V žalobách, v ktorých žalobkyňa namietala zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS), uviedla, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, akoby sám rozhodoval vo veci samej. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe, alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobkyne na zaplatenie dlhu, vyvolal

stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu, že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania. Majetkovú škodu si žalobkyňa v týchto žalobách uplatnil vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnila náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočný zadosťučinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva.

5. V žalobách, ktorými sa domáhala náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobkyňa uviedla, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobkyňa vyvinula úsilie, aby docielila vecný postup v exekučnom konaní, spísala a podala žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietala porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadovala informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia, a to dňa 2. 7. 2009, 23. 9. 2009, 13. 11. 2009, 25. 2. 2010 a v dňoch 30. 8. 2010, 23. 11. 2010 a 25. 5. 2011 podala sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch. V jednotlivých konaniach žalobkyňa majetkovú škodu vypočítala ako náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jej činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti a udelením poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- €. Uvedená suma pozostáva z nákladov na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému vo výške 70,- €, nákladov na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,- €, nákladov na administratívne spracovanie textov, urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urovaním a kontrolou stavu konania vo výške 15,- €. Zároveň si žalobkyňa uplatnila náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri jej určovaní vychádzala z doktríny prijatej Ústavným súdom SR (čl. 48 ods. 2), podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní, je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 660,- €. Žalobkyňa si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,- € za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

6. V žalobách, v ktorých žalobkyňa namietala nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie žalobkyňa v rámci exekučného konania podala návrh na zmenu exekútora. K rozhodnutiu o zmene exekútora súdom nedošlo v zákonom stanovenej lehote, t. j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného, a to napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. V danom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi. Postup exekučného súdu bol teda v rozpore s § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Žalobkyňa si teda z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jej činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom, vo výške 175,- €. Zároveň si žalobkyňa uplatnila náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určení výšky ktorej vychádzala z vyššie uvedenej doktríny prijatej Ústavným súdom SR. Žalobkyňa si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 55,32 € za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

7. Náhradu nemajetkovej ujmy si žalobkyňa uplatňuje z dôvodu, že márnym uplynutím času boli reálne ohrozené jej legitímne očakávania, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k efektívnemu a účinnému vymoženiu jej pohľadávky. Nesprávnym úradným postupom exekučného súdu vystavil oprávneného riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziku insolvenčného povinného. Ako ďalší dôvod uviedla neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku na opravy, zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobkyne v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u žalobkyne, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov, pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery. Zbytočné a právne nezdôvodniteľné zbytočné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobkyne, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku zrealizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobkyne, ale aj na strane ich majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobkyne a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohla prijať.

8. Žalobkyňa písomnou žiadosťou požiadala žalovaného o predbežné prerokovanie jej nároku na náhradu škody, načo však žalovaný do podania žalôb na žiadosť pozitívne nereagoval.

9. Žalobkyňa podala návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR a jej ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach pod sp. zn.: 9NcC 21/2012 (OS SNV sp. zn.: 8C 84/2012), ktorým bolo rozhodnuté o nevyklúčení zákonnej sudkyne z prejednávania a rozhodovania veci. Predmetné rozhodnutie je právoplatné a je záväzné nielen pre súd, ale aj pre účastníkov konania. Vzhľadom na to, že súd už o rovnakom návrhu žalobkyne na prerušenie konania rozhodol uznesením z 29. júla 2013, č. k. 8C 84/2012-68, nepovažoval uvedený dôvod za relevantný pre odročenie pojednávania, poukazujúc na ustanovenie § 119 O.s.p. Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti účastníkov konania, pričom pri rozhodovaní vychádzal z obsahu spisu a vykonaných listinných dôkazov.

10. Súd vec právne posúdil podľa ustanovení § 3 ods. 1 a 2, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1 a 2, § 9 ods. 1 a 2, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 a 2, § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ako aj ust. § 44 ods. 1, 2, 8, § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a po vyhodnotení vykonaných dôkazov dospel k záveru, že ani jedna z prejednávaných žalôb nie je dôvodná. Vykonaním dokazovaním nemal preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v označených exekučných konaniach, ani nezákonnosť žalobkyňou označených rozhodnutí exekučného súdu (ani jedno rozhodnutie nebolo odvolacím súdom zrušené), ani výšku uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy. Konštatoval, že hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne a žalobkyňa nepreukázala už prvú z nich, a to existenciu nezákonných rozhodnutí exekučného súdu ani nesprávneho úradného postupu súdu v uvedených exekučných konaniach a neuniesla tak dôkazné bremeno.

11. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a pretože žalobkyňa nemala vo veci úspech a úspešná žalovaná náhradu trov v zákonnej lehote nevyčíslila, účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

12. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O.s.p., ako aj podľa § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p. a navrhla rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania vytkla súdu prvej inštancie, že ako strana konania nebola pred vynesení rozsudku oboznámená s písomným vyjadrením žalovanej a toto jej bolo doručené až s rozsudkom, že nebola oboznámená s vykonanými listinnými dôkazmi založenými v exekučnom spise a nemala možnosť sa k nim vyjadriť, ani navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení, že súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Tvrdila, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Zároveň namietala, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca napriek tomu, že uskutočnila podanie, ktorým upovedomila súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená, je potrebné z konania

vylúčiť. Rovnaký právny názor vyslovil aj Krajský súd v Trnave v rozhodnutí zo 17. októbra 2012 sp. zn. 11NcC/46/2012-24, na ktoré poukázala. Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jej žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Žalobkyňa nemala možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd pri svojom rozhodnutí vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia, nemal možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto situácie došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti a porušeniu práva žalobkyne na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jej možnosti konať pred súdom.

13. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadрила.

14. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý platí aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti (§ 470 ods. 1 CSP).

15. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia tohto zákona, zostávajú zachované.

16. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/, b, f/ O.s.p. v spojení s § 470 ods. 2 prvej vety CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 21.12.2016 o 12.35 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 215/2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 15.12.2016 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

17. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 132 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.6.2016, t.j. v čase rozhodnutia súdu, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych predpisov a tieto aj správne vyložil, pričom nebola zistená ani žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

18. Žalobkyňa v odvolaní uplatnila odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/ a f/ O.s.p., t.j. že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/, g/, h/ O.s.p. Žalobkyňa konkrétne namieta, že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával v jej neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

19. Pod odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. účinného do 30.6.2016, § 389 ods. 1 písm. b/ CSP účinného od 1.7.2016 - nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania (strane sporu) odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci preto nie sú splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

20. Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

21. Z cit. zákonného ustanovenia účinného v čase prejednania a rozhodnutia veci súdom prvej inštancie vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostaví a ani nepožiadá z dôležitého dôvodu

o odročenie pojednávania. Predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (§ 115 ods. 2 O.s.p.).

22. V prejednávanej veci z obsahu spisu je preukázané splnenie podmienok pre pojednávanie súdu dňa 30.6.2014 v neprítomnosti účastníkov, bola zachovaná lehota na prípravu pojednávania v zmysle ust. § 115 ods. 2 O.s.p., žalobca ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčasť relevantnými dôvodmi neospravedlnili, a keďže súd prvej inštancie nepovažoval žalobcom tvrdený dôvod za dôležitý v zmysle § 119 ods. 2 O.s.p., za situácie, že žalovaná svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnila, správne prejednal vec a rozhodol na tomto pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, a týmto postupom neodňal žalobcovi (ani žalovanej) právo konať pred súdom.

23. Ak sa žalobkyňa ako riadne predvolaná strana na pojednávanie súdu z vlastnej vôle nedostavila, ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie (spoliehajúc sa na opakované podávanú a tými istými dôvodmi odôvodňovanú žiadosť o „zrušenie“ pojednávania), sama sa zbavila procesnej možnosti svojimi tvrdeniami, vyjadreniami a navrhovaním, resp. predkladaním dôkazov na súdnom pojednávaní realizovať svoj vplyv na rozhodnutie súdu. Pokiaľ by sa žalobkyňa súdneho pojednávania zúčastnila, mala by možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom i realizovať ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Zásada kontradiktórnosti konania, ani právo žalobkyne na súdnu ochranu preto porušené neboli.

24. Z uvedeného je zjavné, že nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., teda postupom súdu a prejednaním veci v neprítomnosti žalobkyne, nebola jej odňatá možnosť konať pred súdom.

25. Ani odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p. nie je daný, keďže vo veci nerozhodoval vylúčený sudca. Z obsahu spisu bolo zistené, že zákonná sudkyňa JUDr. Blažena Fedorková, ktorej podľa rozvrhu práce bola náhodným výberom pridelená vec sp. zn. 8C/84/2012 (a s ňou spojené veci), nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci, o čom bolo rozhodnuté Krajským súdom v Košiciach právoplatným uznesením sp. zn. 9NcC/21/2012-14 z 22.10.2012.

26. Odvolací súd nezistil opodstatnenosť ani ďalších žalobkyňou namietaných odvolacích dôvodov v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. c/ a f/ O.s.p. Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov nevyplynuli alebo nevyšli za konania najavo, že by opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok ním vykonaného hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až 135 O.s.p., alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Napadnutý rozsudok nie je ani nepreskúmateľný, a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

27. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 a nasl. O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne právne závery, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

28. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého neboli splnené zákonné podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mala byť spôsobená žalobkyňou tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves v exekučných konaniach vedených na tomto súde či nezákonnými rozhodnutiami vydaným v týchto konaniach, a preto základ uplatneného nároku nie je daný. Nakoľko nie je daný samotný základ nároku žalobkyne, súd sa správne nezaoberal výškou náhrady škody, či nemajetkovej ujmy, ktorú žalobkyňa požadovala, a nebol preto povinný vykonávať v tomto smere dokazovanie. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení

zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, príp. nezákonnými rozhodnutiami aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav. Nenáležitá je preto námietka žalobkyne o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti záverov súdu prvej inštancie, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

29. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto dôvody odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

30. Keďže odvolanie žalobkyne nemožno považovať za opodstatnené, bol napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdený.

31. Žalobkyňa nemala úspech v odvolacom konaní a úspešnej žalovanej žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, preto stranám sporu odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v

akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).